

UHŘÍNĚVESKÉ

OBČANSKÉ NOVINY

facebook/obcanuhrineves

www.obcanuhrineves.cz

číslo 6/červen 2022

OSOBNOSTI PRAHY 22

Portréty významných spoluobčanů, díky kterým se nám v naší Praze 22 žije lépe a mnoho o nich nevíme. str. 2

PIRÁTI ÚTOČÍ

Zastupitel městské části za Piráty se pokouší uzmut obecní pozemek v Hájků za bezmála 4 miliony korun. str. 3

METROPOLITNÍ PLÁN:

OHROŽENÍ PRAHY 22

Nový metropolitní plán prosazovaný hnutí STAN by k nám přinesl tisíce bytů a aut. str. 4-5

PROČ je dobré, aby existovala svobodná média, která nejsou napojena na obecní nebo státní rozpočty? Noviny, jako jsou ty, které právě čtete? Mimo jiné proto, že bez nich bychom se nejspíš nedozvěděli, že náměstek pražského primátora za STAN Petr Hlubuček bral podle policie úplatky jako součást organizované zločinecké skupiny. Dál bychom proto věřili, že se bez výjimky všichni představitelé STAN (Starostů a nezávislých) řídí výhradně svým desaterem, podle kterého prosazují „průhlednost veřejného života, informovanost občanů, potírání korupce a zneužívání moci“. Jenže Petr Hlubuček, přezdívaný údajně Slepíček, se místo potírání korupce věnoval podle zveřejněných policejních dokumentů především budování oné zločinecké skupiny. Ve hře jsou úplatky, kokain, prostituce a gay seznamky.

Ohebná slovíčka o průhlednosti a boji se zneužíváním moci často zaznívala i u nás v Praze 22. Bývalý starosta Vojtěch Zelenka (STAN), který se mimochodem s Petrem Hlubučkem pravidelně scházel, místo naplňování vzletných slov podepisoval smlouvy

nevýhodné pro městskou část. Nyní čelí dvěma trestním oznámením. Jeho místostarosta také za STAN Pavel Kosař zas pojednal službu občanům tak, že výhodně skupil desítky bytů v sociálně vyloučené oblasti Chomutova a nyní je tamním obyvatelům už méně výhodně pronajímá.

PROČ se ale zaměřovat pouze na STAN? Na stránkách těchto novin si tentokrát můžete přečíst, že obyvatelům Hájků, Pitkovic a Uhříněvsi hodlá sebrat pozemek v hodnotě skoro čtyři miliony korun jiný zastupitel Prahy 22. Je zástupce Pirátské strany a také on se rád ohání slovy o boji s korupcí a o transparentnosti. Neoprávněně užívaný obecní pozemek se nyní snaží přivlastnit pirátský zastupitel Prahy 22 Ondřej Kallasch.

A v ostatních politických stranách a uskupeních je vše v naprostém pořádku? Ale kdeže...

Což samozřejmě neznamená, že na politiku musíme navždy zanevřít. Naopak. Jen musíme dávat velmi pečlivý pozor. Nerozhoduje, co kdo říká, ale co ve skutečnosti dělá. Rozhodují reálné činy.

Vaše redakce

PŘIPOMÍNÁME: POLITICI! ROZDEJTE SI TO NA NAŠICH STRÁNKÁCH!

Vážení politici, vážení občané, jak už jsme uvedli v minulém čísle, coby největší nezávislý sdělovací prostředek v Praze 22 nabízíme všem kandidujícím stranám, hnutím a sdružením rovný prostor pro prezentaci jejich volebních programů.

Tato nabídka je po dohodě s vydavatelem Uhříněvských občanských novin bezplatná.

Až dosud se nám ozvalo několik subjektů, podle abecedy je to hnutí ANO, uskupení DvacetDvojka, Patrioti Pro Prahu 22 a Spolu ODS a KDU-ČSL.

Vyzýváme všechny ostatní strany, které mají o takovou předvolební prezentaci zájem, ať se nám ozvou nejpozději do 5. července.

Pokud byste chtěli představit

váš politický program v listě s tištěným nákladem 7300 výtisků, stačí se nám ozvat na náš redakční email: redakce@obcanuhrineves.cz. Všem, kteří tuto nabídku budou chtít využít, včas sdělíme příslušné polygrafické a grafické parametry. Jediným kritériem bude prostor našich novin, který není bohužel nafukovací. Budeme moc rádi, když vám vyhovíme!

Redakce

komunální
VOLBY
2022

PŘEDSTAVUJEME OSOBNOSTI PRAHY 22:

ING. INGA PETRYČKA, MBA

Nepochopitelná a krutá válka Ruska proti Ukrajině upřela naši pozornost nejen na Ukrajince, kteří u nás hledají dočasné útočiště před barbarským bombardováním, ale také na ty, kteří jako naši spoluobčané už dlouho žijí mezi námi. Jedním z takových lidí je dříve úspěšná mezinárodní manažerka a dnes podnikatelka v drobné gastronomii Inga Petryčka. Ta je zároveň také dobrou duší Pitkovic, ve kterých už pár let organizuje sbírky pro seniory postižené Alzheimerovou chorobou nebo připravuje v rámci spolku Spolu tady a teď v Pitkovicích mikulášské besídky a rozsvěcení vánočních světél a stojí za návrhem minigolfového hřiště v Pitkovicích. V době koronavirové pandemie roznášela Inga Petryčka petrovickým seniorům nákupy, léky a dezinfekci, pracuje také v oblasti pomoci národnostním menšinám a integrace cizinců do naší společnosti. Je členkou Výboru pro národnostní menšiny zastupitelstva hlavního města Prahy a spoluautorkou projektu Laskavost – mezi lidmi most.

Ing. Inga Petryčka, MBA

Vy žijete v Praze už dlouhých pětadvacet let, ale studovala jste třeba také na prestižní univerzitě v Cambridgi. Proč jste si vybrala k životu právě Prahu?

Narodila jsem se v Mukačevu, tedy na západní Ukrajině, která historicky patřila k takzvané Podkarpatské Rusi. Ta byla v době první republiky součástí Československa. Mí prarodiče mají dokonce stále ve svých rodných listech jako místo narození Československo. Praha pro nás na Podkarpatské Rusi byla vždy centrem, ke kterému jsme vzhlíželi. Z vyprávění si pamatuji, jak k nám Češi přinášeli různé vymoženosti, pokrok, ale i myšlenky o svobodě a demokracii. Prahu jsme vždy chápali jako součást naší identity.

Když se mi ve dvaceti naskytla možnost jít studovat konzervatoř do Prahy, splnil se mi dávný

sen. Je přece úžasné studovat umění v nejkrásnějších městě Evropy!

Jenže u umění jste nezůstala, nakonec jste studovala ekonomii a management...

V roce 1999 se mi narodila dcera. Bylo mi jasné, že uměním se jen tak nebudu zabývat. Změnila jsem své studijní zaměření, vystudovala jsem ekonomii, konkrétně obor finanční trhy a finanční služby. Později jsem si doplnila MBA vzdělání na americké univerzitě v Seattlu a postgraduální certifikát v oboru mezinárodní obchod, životní prostředí a udržitelný rozvoj na University of Cambridge ve Velké Británii.

Vzdělání a plyná znalost tří jazyků mi otevřely dveře na prestižní místa v několika nadnárodních firmách. Pracovala jsem v zahraničním obchodě,

rozvíjela pobočky firem v různých zemích, působila jsem ve vrcholovém managementu coby globální obchodní ředitelka jedné holandské společnosti.

A pak jste se rozhodla osamostatnit.

Ano, měla jsem hodně zkušeností z různých firem a s prací s lidmi, takže jsem chtěla začít budovat vlastní podnikání. Pustila jsem se do náročného oboru železničního stavitelství, konkrétně zajišťování staveb mostů a další infrastruktury pro velkou, ryze českou stavební firmu Chládek & Tintěra. Ti jsou na trhu od roku 1990, mají skoro 400 zaměstnanců a jsou jedním z hlavních stavebních železnic u nás. Byla to obrovská zkušenost, ale v době koronavirové pandemie celý obor stagnoval.

Takže jste znovu změnila obor?

Přesně tak. Otevřela jsem kavárničku v Panské ulici v Praze 1, kde děláme popcorn. Hodně lidí mě od toho zrazovalo, ale mě to nesmírně baví. Není totiž popcorn jako popcorn. My ho děláme ručně a bez chemie, nabízíme přes 40 příchutí, dokonce umíme i extrémně pálivý z papriček. Je to kreativní práce a velká zábava. *Vaše aktivity ale zdaleka nekončí jen u podnikání. Tady v Pitkovicích pořádáte charitativní akce pro seniory z Alzheimer centra, mikulášské akce pro děti, pomáhala jste v době koronavirové epidemie...*

Už prarodiče mi vštěpovali zásady vzájemné úcty a ohleduplnosti, jsem vychovaná v křesťanské víře s úctou k tradicím. Pomáhat lidem je pro mě přirozené. Dělat mi to radost. A přiznám se, že se tímto způsobem snažím aspoň trochu splatit to, že mohu žít spokojený život tady v Praze, doma.

Ing. Inga Petryčka, MBA

Narodila se v Mukačevu na území dnešní západní Ukrajiny. Dvacet pět let už žije a působí v Praze. Po úspěšném studiu na vysoké škole v Praze v oboru financí vystudovala program MBA na City University of Seattle v USA a posléze získala postgraduální certifikát v oboru mezinárodní obchod a ekologie na prestižní britské univerzitě v Cambridgi. Po studiích pracovala jako manažerka ve vedení několika mezinárodních firem. V posledních letech podnikala v železničním stavitelství a v současnosti provozuje v centru Prahy kavárnu s pražímou ručně vyráběného popcornu.

Dnes má dospělou dceru, aktivně se hlásí ke křesťanství a je členkou KDU-ČSL. V rámci strany se podílí na činnosti zahraniční komise a komisi pro životní prostředí, působí ve Sdružení žen KDU-ČSL. Na pražském magistrátě je členkou komise pro udělování grantů pro rozvoj a prezentaci činnosti národnostních menšin a integrace cizinců a členkou výboru pro národnostní menšiny.

PO PIRÁTSKÉM PRÁVU...

JAK SI PIRÁTSKÝ ZASTUPITEL PRAHY 22 ONDŘEJ KALLASCH BEZ SKRUPULÍ PŘIVLASTNIL OBECNÍ POZEMEK V HÁJKU V HODNOTĚ BEZMÁLA ČTYŘI MILIONY

Česká pirátská strana vstoupila na naši politickou scénu v roce 2009 jako pro leckterého volnomyšlenkáře sympatické uskupení liberálního směru. Jejím hlavním tehdy deklarovaným cílem byla legalizace marihuany. To se dodnes nepodařilo, místo toho postupem času zvítězil ve straně místo liberalismu levičácký progresivismus. Takže poslanci Pirátů jsou dnes třeba v Evropském parlamentu první, kdo hlasovali pro zákaz aut se spalovacími motory. Nebo přišli s nápadem kontrolovat pomocí elektroměrů, které soukromé byty jsou málo užívány, nebo prázdné, a ty pak víc zdanit.

V praxi takové nápady předvádí současný pirátský starosta hlavního města Prahy Zdeněk Hřib, jehož náplní práce je, zdá se, především vyvěšování vlajek, fotografování v zimě na sáňkách a spolupráce na boji proti zlým autům urputným malováním cyklopruhů na nejrušnějších silnicích Prahy.

U Pirátů by nás samozřejmě snaha přivlastnit si nebo rovnou sebrat cizí majetek překvapovat neměla. Koneckonců to piráti dělali na světových mořích po staletí a u pobřeží Afriky to dělají dodnes. Co nás ale překvapuje, že se o to snaží i tady v Čechách, a dokonce i v Praze 22, konkrétně v Hájků.

291 METRŮ „ZPIRÁTOVANÉHO“ POZEMKU

O co jde? V posledních komunálních volbách získalo mandát pěti zastupitelů městské části uskupení Praha 22. Naše město. Na třetím místě byl kandidát za Piráty Ondřej Kallasch. Hlavním heslem byla slušnost a transparentnost.

Ondřeje Kallasche, který mimochodem ve stejných volbách uspěl i jako zastupitel občanů hlavního města Prahy, jsme až dosud považovali za čestného muže. Tím spíše, že ve svém oficiálním životopise na stránkách Pirátské strany uvádí, že jeho největším snem je „prosadit transparentní politiku“. Ale kterého piráta by nezlákala hrst zlatých dublonů na dosah ruky?

Přímo uprostřed Hájků, na křižovatce ulic Pod Markétou a Předpolní, leží oplocený pozemek s parcelním číslem 119 o výměře

291 metrů čtverečních. Když letos v březnu dokončoval Katastrální úřad pro hl. m. Prahu revizi údajů v katastru nemovitostí, všiml si jedné nesrovnalosti. Přestože je pozemek ve vlastnictví a ve správě Prahy 22, je veřejně nepřístupný a slouží jako zahrada rodinného domu zastupitele Kallasche. K užívání tohoto obecního pozemku zastupitelem městské části a hlavního města přitom neexistuje žádný právní vztah. Ondřej Kallasch si zkrátka zabral obecní pozemek, na který nemá nárok.

ZASTUPITEL HL. M. PRAHY, KDO JE VÍC?

Odbor správy majetku Prahy 22, kterému bylo zjištění katastrálního úřadu předáno, proto vyzval oficiálně zastupitele Kallasche, aby o řešení této podivné situace začal jednat. Koneckonců mohlo jít o nedorozumění. Jaké bylo ale překvapení, když jim Ondřej Kallasch v dubnu letošního roku napsal, že pozemek je „po generaci“ v jejich vlastnictví, a proto se s městskou částí Praha 22 vůbec bavit nebude. Vyšší bere, a tak zastupitel Kallasch sděluje, že se o pozemku bude bavit jen na úrovni hlavního města Prahy, kde je také zastupitelem. V Praze prý mají s podobnými případy mnohem „významnější zkušenosti“.

Odbor správy majetku Prahy 22 pirátovi v květnu odpověděl, že podle závazné vyhlášky je městská část vlastníkem pozemku, a je tedy jediná oprávněná právní osoba, s níž může její vlastní zastupitel jednat. A zastupitel Ondřej Kallasch jednal tak, že

si najal advokáta, který požádal o takzvané vydržení pozemku. Tedy možnost získat pozemek jen proto, že ho léta užívá. Advokát argumentuje tím, že jeho klient pozemek užívá po desetiletí a netušil, že mu nepatří. A že ho jejich předchůdci zjevně „někdy za komunismu“ koupili.

Jenže – katastrální úřad žádný takový převod v minulosti neeviduje. Příslušná parcela nebyla ani nikdy předmětem koupě, daru nebo dědického řízení. Shrňme to. Podle realitního serveru Sreality se stavební pozemky v Hájků a okolí nyní prodávají v ceně od 8000 Kč do 13 000 Kč za m². Hodnota „vydrženého“ pozemku by tedy činila až 3 miliony 783 tisíc korun. O tyto bezmála 4 miliony korun chce nyní připravit všechny občany Hájků, Pitkovic a Uhřetěvesi jejich vlastní zastupitel.

ULOUPENÉ ZLATO NESMRDÍ

Každý zastupitel městské části skládá slib, ve kterém přísahá: „Slibuji na svou čest a svědomí, že svoji funkci budu vykonávat svědomitě, v zájmu městské části a jejích občanů, řídit se Ústavou a zákony České republiky.“ V případě pirátského zastupitele Ondřeje Kallasche zřejmě podobný slib nic neznamená. V zájmu městské části a jejich občanů, kterým hodlá upřít právo na lukrativní pozemek, rozhodně svou funkci nevykonává. Navíc se ani neřídí zákony České republiky, protože nový občanský zákoník jasně říká, že lhůta na tzv. vydržení se započítává znovu až od roku 2012.

Volný přístup ke katastru nemovitostí ke všemu právně ukládá,

že by si každý vlastník nemovitosti měl hlídat, zda údaje, které se ho týkají, opravdu odpovídají skutečnosti. A kdo jiný by měl jít příkladem než zastupitel obce? Navíc – když někdo tvrdí, že o skutečném vlastnictví pozemku, který sám užívá, nic nevěděl, mohlo by se jednat o takzvaného nepoctivého držitele. A ten žádný nárok na „vydržení“ nemá.

Co dodat závěrem? Sliby a řečičky o poctivosti, slušnosti a transparentnosti u některých politiků nejen Prahy 22 končí překvapivě rychle v okamžiku, když si sami mohou z obecního košíčku něco uloupnout. Slušnost jde zkrátka stranou, když je pirátem objevené zlato na dosah. A po pirátském právu, co je možné uzmut, přivlastnit si, přisvojit, uzmuto musí být.

Kdyby kterýkoli občan kradl z obecní kasy čtyři miliony, Piráti by křičeli rozhořčením. Ale když se to týká jich samotných...

Jak trefně zaznělo ve slavném filmu Piráti z Karibiku:

„Ty podvádíš!“

„Jasně, já můžu. Vždyt' jsem pirát!“

-mam-

Ondřej Kallasch

METROPOLITNÍ GRANÁT HROZÍ VÝBUCEM

POKUD SE TOMU OBČANÉ NEPOSTAVÍ, ZAČNE V NAŠÍ MĚSTSKÉ ČÁSTI TĚMĚŘ NEKONTROLOVATELNÁ VÝSTAVBA

V předchozím vydání Uhříněvských občanských novin jsme informovali o „šíleném“ plánu, z našeho pohledu, který se dostal před několika měsíci na jednání Komise výstavby a územního plánování MČ Praha 22. Společnost VIVUS, tedy jeden z developerů činných v Uhříněvsi, byla totiž přímo vyzvána Zelenkovým vedením radnice, aby připravila další projekty v okolí své současné zástavby. Kdo a proč s developerem jednal, píšeme v samostatném článku na jiné straně vydání těchto novin. A co firma VIVUS před komisí představila? Neuvěřitelný plán výstavby až 4.000 nových bytů.

Ponechme stranou, že jde o stavby, které by se nacházely na pozemcích soukromých vlastníků. Firmy Krup a Filson na stejném místě úspěšně podnikají a zaměstnávají i řadu našich sousedů. Už to je podivné, když městská část vyzývá developera, aby jen tak „na zkoušku“ naplánoval pár stovek bytů na pozemcích, které nepatří městu, ani tomu developerovi. Ale je třeba se soustředit hlavně na samotný princip věci.

Přečtěte si ho ještě jednou: Městská část vyzvala developera, aby stavěl, stavěl a ještě jednou stavěl! Připadá vám to šílené?

Nám také. Zvláště když už teď nemáme kam dát děti do školky a do školy, když jsou naše silnice přetížené a celkově je obec

spíše na hraně svých kapacit než co jiného.

Ale jak podivný nápad minulého starosty a jeho týmu souvisí s metropolitním plánem?

BIČ NA DEVELOPERY

Ačkoli v posledních letech vznikl metropolitní plán na úrovni magistrátu i na úrovni Prahy 22 pod taktovkou politických uskupení, která se vždy oháněla svojí „tvrdostí“ vůči developerům, ve skutečnosti je výsledek předložený na konci dubna 2022 k dalším připomínkám v mnoha částech hodně „developerský“.

Co by znamenal takový plán pro Uhříněves, Pitkovice a Háje?

To je jednoduché: ve výhledu několika let v důsledku naprostou katastrofu a developerskou

zvůli. Zvůli, při které by vedení obce už pouze přihlíželo, jak roste projekt za projektem bez ohledu na kapacitu silnic, školek, škol a všeho dalšího, co přímo nepodléhá samotnému stavebnímu povolování.

Nejde o to, že by aktuální návrh metropolitního plánu nějak zásadně rozmnožil oblasti, ve kterých lze přeměnit pozemky na stavební parcely. Těch zase nepřibýlo mimořádné množství a plochy, které jsou pro obytné účely nově vyčleněné, jsou celkem logické.

Skutečný problém je jiný a horší.

Na některých místech mohou být stavby podstatně vyšší, větší, s více byty, s větší hmotností. Jinde zmizely koeficienty občanské vybavenosti. V jednom

pásu pozemků vyčleněných pro výstavbu bytů je dokonce omezení výšky staveb určeno koeficientem 8, což znamená teoreticky osmi-, ale prakticky dokonce devítipatrový dům. Snad ani nemusíme zdůrazňovat, že takto vysoká výstavba by v převažující vesnické a vilkové zástavbě Uhříněvsi působila mimořádně rušivě. Jenže estetika je pouze jedna stránka věci. Daleko brutálnější je domyšlení, co by i jen jedna řada osmi- či devítipatrových domů v rámci developerského projektu udělala s kapacitami předškolních a školních zařízení v obci (viz. schéma níže). Podle našeho názoru to je tedy plán skutečně šílený. Především je užitečný pro developery, určitě ne pro občany městské části.

Popisek: Schéma výškové regulace v návrhu metropolitního plánu. Tmavý pás povětšinou modře ohraničených čtverečků je s výškovou regulací 8 – to znamená v praxi devět nadzemních podlaží. Do celé oblasti takzvané pragochemy by nový městský plán umožnil umístit minimálně 4.000 bytů. To je víc než desetinásobek problematické výstavby Finep v Kašperské ulici. A 4.000 bytů znamená okolo 6.000 aut a nejspíš 2.000 dětí do školek a škol. Do těch škol, které už teď nemají kapacitu pobrat nynější děti.

ODS zveřejnila na svém Facebooku část svého volebního programu. Přichází s ambiciózním plánem výstavby dvou mateřských škol, jedné základní školy a gymnázia. Podle našich propočtů by však i při takto masivních investicích chyběly v případě souběžné výstavby bytů podle návrhu metropolitního plánu městské části již v horizontu šesti až osmi let stovky míst ve školách a další stovky, nebo dokonce jednotky tisíc míst ve školách.

ČASU NENÍ NAZBYT

A to načasování!

Nová verze plánu byla zveřejněna 26. 4. 2022. Městské části mají na připomínky pouhé dva měsíce, tedy do konce června (normálně by to bylo tak půl roku). Naše Komise výstavby projednala 15. června, díky čemuž víme, že současné vedení městské části Praha 22 především pod tlakem lidovců (ale ve shodě) některé věci jednoznačně odmítá.

Jde hlavně o problémy s omezením (nebo spíše neomezením) výšky staveb a s úbytkem podmiнок občanské vybavenosti.

Nicméně pražské zastupitelstvo ovládané Piráty, Prahou SOBĚ a hnutím STAN chce metropolitní

plán schválit ještě před volbami. Prostě rychle, rychle, ať se může před volbami pochlubit.

Takže je to zase jako obvykle. Po čtyřech letech příprav jsme v posledních měsících před volbami pod tlakem, aby šlo všechno extrémně rychle.

KDO ZA TO MŮŽE?

Z hlediska Prahy 22 je návrh metropolitního plánu zpackaný.

Kdyby developeři opravdu dostali možnost využít to, co se jim teď zrovna v rámci metropolitního plánu nabízí za možnosti, tak bude naše městská část v příštích dvou volebních obdobích (takže během necelých deseti let) **čelit reálnému zhroutilí celého školského systému v Praze 22**. A to i v případě,

že by dostala od voličů možnost naplnit své představy ODS, která podle Facebooku jejich místní organizace chce postavit během čtyř let dvě mateřské školy, jednu základní školu a gymnázium.

Nechceme jen tak přikládat pod kotel s průšvihy STAN, oni si ho plní usilovně sami a více než úspěšně. Pravdou ale je, že zrovna metropolitní plán má na starosti Petr Hlaváček, lídr kandidátky STAN a první náměstek primátora. Tak to se úplně nepovedlo...

Nebo naopak? Nejsou ty podivné, na naše poměry extrémně vysoké předběžně povolené stavby v metropolitním plánu schválně? Faktem je, že kterýkoli developer si při pohledu na takovou specifi-

kaci přepne u projektu ze ziskovosti „v milionech, možná v desítkách“ na ziskovost „v desítkách a možná i stovkách milionů“. Je totiž obrovský ekonomický rozdíl, jestli dům 20 x 20 metrů můžete postavit třípatrový, nebo devítipatrový. A jestli v přízemí musíte splnit koeficient pro vybavenost, nebo ne.

S panem náměstkem Hlaváčkem vyjednávalo především předchozí vedení radnice, které se často chlubilo, jaké spolu mají spolustraníci skvělé vztahy. Tak jestli ty vztahy byly tak skvělé za cenu nějakých deseti devítipatrových „skorověžáků“, pro zbytek občanů Uhříněvsí a Prahy 22 to zrovna skvělý obchod nebyl.

-pj-

Ideální stav (komentář k věci)

Jaká by měla být práva obce vůči individuální i developerské bytové výstavbě? Podle nás jde o několik zásadních bodů, které by vedení obcí mělo mít možnost ovlivnit.

Především je potřeba, aby v obci existovaly stavební pozemky v přiměřeném počtu. O tom, co je přiměřený počet, se dá samozřejmě diskutovat, ale je jasné, že výstavbu nelze zcela zastavit, ani se nedá zastavět všechno. Náš laický pohled na věc říká, že uvolnění pozemků pro individuální výstavbu by mělo být volnější a jednodušší, než když chce developer postavit komplex se stovkami bytů.

Ani obec a městská část by neměly mít příliš prostoru k tomu, aby soukromému stavebníkovi určovaly, jak a co má stavět. Samozřejmě pokud projekt splní základní parametry závazné pro dané území. A pokud jsou k dispozici odpovídající sítě, tedy elektřina, plyn, kanalizace, voda.

S tím souvisí druhá věc. Městská část by měla mít dostatek pravomocí, aby mohla určovat směřování obcí a aby mohla bránit neomezenému růstu. A zase: Ani ne tak individuální výstavbě, jako spíše aby měla mechanismy, jak přinutit developery, aby jejich projekty byly přiměřené a do obce „zapadly“.

A konečně je potřeba, aby obec měla dostatek pravomocí a možností, jak přimět developery ke spolupráci v oblasti vybavenosti – od obchodů, což si ale nakonec stejně vždycky trh nějak zařídí, až po školky, školy a další občanskou infrastrukturu. Což si trh nezařídí.

PROČ JDE VOJTĚCH ZELENKA NA RUKU DEVELOPERŮM? ŽE BY HLUBUČKŮV ŽÁK?

Další nepříjemnou dohru pro členy STAN – tentokrát ty „naše“ z Prahy 22 – může mít prověřování jejich vstřícnosti vůči zájmovým skupinám. V souvislosti se zatčením Petra Hlubučka a zločinecké skupiny okolo magistrátu a dopravního podniku hlavního města se přímo nabízí otázka, zdali jejich vliv nesahal přes Vojtěcha Zelenku až do naší městské části.

Může něco podobného naznačovat skutečnost, že zástupci STAN v čele s bývalým starostou Vojtěchem Zelenkou a jeho radním Ondřejem Lagnerem vytrvale prosazují, aby byly v Praze 22 postaveny další tisíčovky nových bytů? A že je jim zřejmě jedno, když tyto projekty nejsou doprovázeny výstavbou školek, škol a dalších náležitostí, jímž říkáme občanská vybavenost? Jaká jsou fakta?

PODIVNÉ ZÁKULISÍ

Vraťme se do minulosti: Je 15. června 2021 a na radnici Prahy 22 zasedá Rada městské části. Starosta Zelenka je už tři měsíce odvolán a jeho radní ze STAN a Praha 22. Naše město už před měsícem podali rezignace na své funkce. Čím radní argumentují, že mají měsíc podané rezignace, a přitom stále zasedají jako plnohodnotná Rada MČ?

„Je třeba dokončit rozdělanou práci.“ Tak zněly oficiální důvody. Radu tedy stále ovládá skupina vzešlá z voleb 2018. A právě v tuto chvíli předkládá Ondřej Lagner (STAN) dokument s názvem Memorandum o spolupráci se společností VIVUS.

Jak známo, memorandum je smlouva mezi dvěma stranami vyjadřující jejich vůli. Avšak vůle samosprávy obsažená v tomto memorandu je pro občany Prahy 22 strašlivá. Souhlas s výstavbou dalších čtyř developerských projektů o stovkách bytů, zpětné vzetí žaloby radnice vůči společnosti VIVUS kvůli nakládání s dešťovými vodami – a hlavně prodej obecních pozemků developerovi. A co za to podle toho memoranda městská část získá? Obligátní tisíčovku korun za m² bytu a ruinu ke zboření na parkovišti na konci ulice Fr. Diviše. Nikde není ani zmínka o více místech na parkování nebo o výstavbě tolik potřebné infrastruktury. Přitom peníze jsou to poslední, co městská část potřebuje. Jen loni jí zbylo v kase ne-

proinvestovaných více než 200 milionů korun. Zato developer získá jistotu, že mu město půjde při povolovacích procesech na ruku, a hlavně získá nové pozemky, díky nimž postaví více a více nových bytů. Takže více vydělá.

Pravomoc však rada na schválení takové smlouvy nemá. To musí udělat Zastupitelstvo MČ Praha 22. V tu dobu ale probíhá intenzivní jednání mezi STAN a ANO o koaliční spolupráci. Pokud by se tyto dva subjekty tehdy domluvily, nic by nebránilo schválení v zastupitelstvu. Původní radní za STAN, kteří měli celou akci „pod palcem“, si byli jistí, že tzv. zmáknou tehdy nezkušeného kandidáta na nového starostu – zástupce ANO Tomáše Kaněru. Ze zápisu RMČ ze dne 14. 7. 2021 lze usoudit, že se snažili o úspěchu akce přesvědčit i developera na schůzce ještě

před předložením memoranda do rady. Za Prahu 22 s ním tehdy vyjednával Vojtěch Zelenka, tou dobou již tři měsíce odvolaný z funkce starosty.

Hnutí ANO ale podobnou domluvu odmítlo. Naopak, hned po svém zvolení, starosta Kaněra na návrh lidovce radního Zmátla hlasoval proti memorandu.

A nyní se přenesme z léta roku 2021 do června roku 2022. Ze zápisu z rady ze dne 20. června 2022 jsme se dozvěděli, že **Ondřej Lagner (STAN) opět prosazuje prodej pozemků developerovi**. A opět o záměru přesvědčuje starostu Kaněru.

AMATÉRISMUS, NEBO ZÁMĚR?

Vedení radnice zvolené v roce 2018 mělo být podle svých vlastních proklamací nositelem změny. Nebylo a není, přestože se nás o tom stále snaží přesvědčit.

Předvolební slova a hesla z roku 2018 o jediné hrázi proti rozsáhlé bytové výstavbě jsou falešná a naprosto odlišná od reality.

Co si myslet o schůzkách odvolaného starosty s developery měsíce poté, co už starostou nebyl? O narychlo předkládaných dohodách s developery o budoucí výstavbě radními v rezignaci? Nebo o prosazování prodeje městských pozemků těsně před volbami? V souvislosti s čerstvým zásahem policie na magistrátu dostávají tyto aktivity nový význam a jsou nanejvýš podezřelé.

Nezbývá než doufat, že se Vojtěch Zelenka a Ondřej Lagner nesnažili kopírovat svého velkého učitele ze STAN Petra Hlubučka. A nezkoumali jak se dá s veřejnými penězi obyvatel města zařídit příjemný soukromý život v apartmánech někde na španělském pobřeží. -pj-

Bývalý starosta Prahy 22 Vojtěch Zelenka na přátelském setkání s dnes už bývalým náměstkem primátora hl. m. Prahy Petrem Hlubučkem

V UHŘÍNĚVSI VYSAZENA LIDICKÁ HRUŠEŇ JAKO PŘIPOMÍNKA NA NACISTY VYHLAZENÉ LIDICE

ŠTĚP BYL ZÍSKÁN Z PŮVODNÍHO OVOCNÉHO STROMU, KTERÝ JEDINÝ „PŘEŽIL“ VYPÁLENÍ OBCE

V pátek 27. května 2022 jsme si přednáškou a otevřením výstavy *Anthropoid* v Uhříněveském muzeu připomněli 80. výročí spáchání atentátu na zastupujícího říšského protektora Reinharda Tristana Eugena Heydricha. Nacisté na odplatu během krvavé noci 10. června 1942 vyhladili vše živé i neživé v obci Lidice. V obci po tomto masakru zbyl jediný ovocný strom – hrušeň. Osud Lidic a symbolicky i osud památné hrušně připomněl ve svém vystoupení vzácný host naší akce Ing. Miroslav Kaliba. Od března do listopadu roku 1990 byl předsedou tehdejšího MNV a v letech 1997–1998 starostou obce Lidice.

Vzpomenul tragické osudy svých nejbližších. Jeho matka Miloslava Kalibová (rozená Suchánková, 1922–2019) spolu se svou sestrou Jaroslavou Suchánkovou (provdanou Skleničkovou, 1926) a jejich matkou Annou Suchánkovou (1895–1971) přežily věznění v koncentračním táboře Ravensbrück. Dědeček pana Kaliby Jaroslav (1890–1942) byl spolu se 172 lidickými muži nad ránem 10. června 1942 zastřelen na zahradě Horákova statku a jeho ostatky skončily v hromadném hrobě u zdi usedlosti.

I STROMY JSOU SVĚDECTVÍM LIDICKÉ TRAGÉDIE

V rámci vzpomínkového programu na podnět lidoveckého zastupitele Štěpána Zmátla byl vysazen na Husově náměstí před kaplí jubilejní, 40 štěp lidické hrušně, živoucího němeého svědka lidické tragédie. Jde prokazatelně o jediný ovocný strom, který přežil vypálení Lidic. Roste u hlavní cesty Památníku Lidice mezi můstkem přes potok a půdorysem farního kostela sv. Martina, vedle studny. Botanicky jde o hrušeň obecnou (*Pyrus communis*), odrůda Pařížanka. Hrušeň původně rostla vedle mostku u obecní studny na návsi pod kostelem sv. Martina. V roce 1941 však uschla a obecní strážník Václav Vandrle spolu s Annou Pekovou, občankou Lidic, vysadili náhradou tři

nové stromky. Trosky obce srovnali nacisté se zemí buldozery. Hrušeň jako zázrakem unikla zkáze, již podlely všechny ovocné stromy v Lidicích. Zachránila ji prý tlaková vlna. Ta vznikla při odstřelu ohořelého zdiva kostela sv. Martina. Ulomila jí korunku a demoliční čety pokládaly stromek za mrtvý. Hrušeň však přežila a válečné poškození je na ní patrné dodnes.

DŮKAZ EXISTENCE A JEDINEČNOSTI STROMU

V roce 2001 se panu Antonínu Nešporovi z Lidic podařilo na základě svědectví jeho matky, přeživší lidický masakr, dobových fotografií a osobního svědectví tehdy ještě žijící Anny Pekové s jistotou prokázat, že ona hrušeň, dnes rostoucí na pietním území, je jedním ze tří stromků, které Anna Peková vysadila v roce 1941 se strážníkem Václavem Vanderlem. **Proto byla hrušeň 11. července 2007 oficiálně prohlášena památným stromem České republiky.** Tehdy strom měřil na výšku 9,5 metru a obvod kmene činil 162 cm. V březnu 2012 byl ze stromu odebrán první roub pěstitele z Genových sadů Tachovska. Postupně přibývaly rouby další a od **27. května 2022 na Husově náměstí v Uhříněvsi roste jubilejní, 40 štěp z lidické hrušně.** Bude tak obyvatelům naší městské

části připomínat tragédii obce Lidice, hrdinství přeživších a památku 173 zastřelených mužů, dále pak 17 mužů, 60 žen a 88

dětí umučených v koncentračních táborech, občanů Lidic.

Michal Klich, kronikář

Chválíme

Hned v několika příspěvcích se velmi pochvalně vyjadřujete k připravované rekonstrukci budovy čp. 192 s bývalým hračkářstvím a s vybudováním průchodu do muzea. Prostranství před ním bude upraveno k pořádání důstojných společenských a jiných akcí pro občany a celá plocha bude revitalizována. Trefně jeden z vás píše: „Hodně muziky za málo peněz proti falešným tónům za stovky milionů za vládnutí páně Zelenky.“ Dáváme jen, že snad skončily drahé akce s trápením domácích zvířat v azbestových domečcích, různé křiky a cukřiky a další kýče z dílny obecního partikpátora. Naši spoluobčané si zaslouží nejen pěknou architektonickou úpravu okolí, ale hlavně důstojné kulturní a společenské akce na odpovídající úrovni.

UHŘÍNĚVSKÉ OBČANSKÉ NOVINY
ROČNÍK III, ČÍSLO 6
VYCHÁZEJÍ: 10X ROČNĚ, V NÁKLADU
7300 KUSŮ, NEPRODEJNĚ
VYDAVATEL: ASTRÁIA, SPOL. S. R. O.,
POD MARKÉTOU 87, PRAHA 10-HÁJEK,
REDAKCE@OBCANUHRIINES.CZ
ODPOVĚDNÝ REDAKTOR: PAVEL JANUŠ
IČ: 25758179, EV. Č. MK ČR E 24047
VYDÁNO DNE: 23. 6. 2022
ČLÁNKY A FOTA BEZ UVEDENÍ ZDROJE
JSOU REDAKČNÍ MATERIÁLY.

DŮLEŽITÉ RAZÍTKO PRO PRAŽSKÝ OKRUH. ÚSEK D1 – BĚCHOVICE MÁ PRÁVOMOCNÉ ROZHODNUTÍ

Jedna z klíčových dopravních staveb v Česku získala územní rozhodnutí. Krajský úřad Jihočeského kraje dnes rozhodl vydat nové územní rozhodnutí, v kterém potvrdil většinu územního rozhodnutí vydaného v roce 2020. V některých bodech došlo k částečné změně původního

verdictu, ale nijak zásadním. Rozhodnutí je zveřejněno na úřední desce kraje. Je velmi obsáhlé, má 124 stran. „Na stavbu je již zpracována dokumentace pro stavební povolení a obratem zahájíme výkupy pozemků v celém trvalém záboru trasy – ještě do konce června rozešleme

367 kupních smluv vlastníkům pozemků,“ uvedl na Twitteru generální ředitel ŘSD Radek Mátl. Zároveň bude probíhat kompletní příprava pro podání žádosti o stavební povolení.

Publikováno 15. 6. 2022 na webu www.zdopravy.cz

NAŠE NOVINY INSPIRACÍ PRO ZASTUPITELSTVA V CELÉ ČR

ODBORNÝ ČASOPIS MODERNÍ OBEC (číslo 6, 2022) OTISKL ČLÁNEK NAŠEHO SPOLUPRACOVNÍKA

SPRÁVA A ROZVOJ

Hlas do diskuse: Svatý grál proti hlásným troubám radnic možná existuje. Hledáte jej také vy?

O anomálii v segmentu českého tisku, kdy lokální radniční periodika jsou jako jediná financovaná z peněz občanů, a „jakoby“ zdarma jim distribuovaná, se diskutuje dlouhodobě. A to jak mezi mediálními odborníky, tak zejména mezi soukromými vydavateli, jejichž základním zdrojem příjmů je inzerce.

Čtenáři v mnoha obcích dostávají za své peníze místo jednoduchých servisních tisků rozsáhlé magazíny, kterých je na trhu několik tisíc a jež mají ke strukturované komunální informaci a komunikaci na bony daleko. Obecní tiskoviny navíc publikují komunální inzerci, která pak schází klasickým lokálním a regionálním novinám k jejich financování.

ANI OBCE SE NEOBEJDOU BEZ HLÍDÁČHO PSA DEMOKRACIE!

Své o tom ví Anna Kvasníčková, vydavatelka lokálního měsíčníku Zápraží, určeného občanům jihovýchodně za Prahou (viz: *Regionální tisk: je o něj zájem, přesto mlčí. Zápraží, číslo 11/2021, strana 11*), kterou uvedené problémy ekonomicky tíží. Ale i za této ekonomicky nerovné situace na tiskovém trhu začaly v městské části Praha 22 – Uhřetíněves vycházet plnohodnotné lokální noviny klasického typu. Našel se soukromý vydavatel, zkušený redaktor, a tak se pro širší objektní informovanost občanů od prosince roku 2020 objevují v jejich poštovních schránkách Uhřetíněveské občanské noviny – a to rovněž zdarma, ale ne za jejich daně! Občané se v nich dozvídají nejen o historii regionu, životě v obci, konkrétních událostech, akcích apd., ale i o nevěstech, kterých se dopouštějí někteří, dodávám někteří, radní a zastupitelé. Manipulace s obecními projekty, vyhozenými penězi spřízněným architektrům, další triky, o kterých se v oficiálních zpravodajích pochopitelně také mlčí. Je to obecní jev!

Obsah řady obecních periodik tvoří adorační příspěvky a fotky radnic, a proto si tyto tiskoviny vysloužily název „hláské trouby radnic“. Nu a stalo se, co jest v daných případech bohužel známo z „vysoké“ politiky: Potřeбенé busy v osobách některých zastupitelů nerady vidí, když se jim tisk kosíka pod prsty při plnění své základní demokratické funkce. Místo sebereflexe za přešlapy kritizovaní zastupitelé raději volí metodu argumentačních faulů, a nevary vrcholných politiků se tak přeměňují i do obecních poměrů.

Jako občan a externí publicista jsem přesvědčen o tom, že příklad Zápraží a Uhřetíněveské občanské noviny – a to rovněž zdarma, ale ne za jejich daně!

Obecní a městská periodika mají svůj nezastupitelný význam pro lokální komunikaci, ovšem jako součást komunikace zastupitelstev a obecních a městských úřadů s občany (Kašík, Jiráek), nikoliv jako lechdy drahé placené pokusy o různé typy volnočasových periodik. A komunální volby jsou za pár měsíců!

nevěstých občanských novin je cestou ke zlepšení informovanosti občanů, ale bohužel najít vydavatelské sponzory je pro dritvou většinu obcí nemožné.

Proto asi přibodnější by bylo, kdyby se někdo konečně vážněji zamyslel nad tím, jak by tyto obecní servisní zpravodaje z peněz občanů měly vypadat, a zda nezvolit jiný princip financování. Nepletme si demokratický tisk s demokratickým placením vydávání novin z daní občanů. Za zajímavost stojí, že najednou se i obsah radničního Uhřetíněveského zpravodaje velmi zlepšil, a zdá se, že i zlepšil podle polygrafických parametrů.

ZDRAVÁ KONKURENCE JE HNACÍM MOTOREM I V MEDIÁLNÍM PODNIKÁNÍ

Na možné „zrušení“ role obecních periodik k jiným než informačním a servisním účelům pro občany upozorňuje například politolog Lukáš Jelínek: „V komunální jevíta příliš mlčí v centrální politice. Velká média mají dost práce s vládou a parlamentem, lokální si na obci sousta netroufají. Nemluvě o listech vydávaných samotnými radnicemi, ty leckde připomínají výhradně starostovy věstníky a ani opozice do nich pořádně nemluže.“ (Právo, 8. 9. 2021).

Z článku Naše noviny průkopníkem v lokální informovanosti (*Uhřetíněveské občanské noviny, září 2021, str. 7*) jsem se dozvěděl, že redakční rada Uhřetíněveského zpravodaje již v roce 2018 řešila otázku, zda mají tiskoviny vydávané radnicemi měst a obcí publikovat inzerci, a to i inzerci politických stran a úskupení, navíc před komunálními volbami?

Odpověděla jim advokátní kancelář JUDr. Miloše Červinky, jejíž stanovisko lze nalézt na radničním webu. V něm se mj. uvádí, že v souladu s tiskovým zákonem by se měly obecní tiskoviny především zaměřit na „uverejnění sdělení, které vyjadřuje názory členů zastupitelstva... a zároveň se tato sdělení mají týkat územního správního celku, jen za extenzivního výkladu by se tato povinnost dala rozšířit i na volební inzerci...“

Toto právní stanovisko podtrhuje v březnovém vydání Uhřetíněveských občanských novin (2021) mediální expert profesor Jan Jiráek. V citovaném právním stanovisku najdeme ještě další zásadní sdělení, které ukazuje, proč si některá radniční periodika vydobyla dosti nebezko gloriolu tzv. radničních trub a jak je potřeba konkurenčních lokálních tiskovin. Dále se v něm uvádí, že „důvodem (myšleno jednostrannosti obecních listovin – poznámka TM) je obvyklá absence konkurenčních tiskovin a dalších sdělovacích prostředků na místní úrovni (a z toho vyplývající monopolní postavení tiskovin na místní úrovni, v tomto případě Uhřetíněveského zpravodaje), jakož i to, že periodika územních samosprávních celků představují službu veřejnosti za veřejné prostředky...“ (zprávněno autorem).

A mediální analytik Milan Kašík navíc poukazuje na skutečnost, že publikováním inzerce v periodikách, vydávaných za veřejné zdroje, se křví tiskový trh a soukromé mediální podnikání. Učebnicovým příkladem toho, o čem hovoříme, byl zneplátnění výsledku komunálních voleb ve Strakoněcích v roce 2018, právě kvůli „zrušení“ místního obecního periodika k neuznalistickým postupům před volbami.

Abych však byl dobit pochopen: Obecní a městská periodika mají svůj nezastupitelný význam pro lokální komunikaci, ovšem jako součást komunikace zastupitelstev a obecních a městských úřadů s občany (Kašík, Jiráek), nikoliv jako lechdy drahé placené pokusy o různé typy volnočasových periodik. A komunální volby jsou za pár měsíců!

TOMÁŠ MAŠINDA,
externí publicista